

Прва утакмица Борца у квалификацијама за Лигу шампиона је завршена. На велику жалост свих правих борчеваца, наш тим је поражен. Резултат којим смо изгубили не осликава право стање на терену. Ипак, за пролаз су на крају битни само голови. Не знам како описати ту утакмицу, двоумио сам се да ли да о томе напишем пар страница јер за то сигурно има материјала или једноставно да скратим и са пар р

и
јечи кажем све. Мислим да је најбољи опис: од раја до пакла... Управо тако, били смо у рају тих 46 или боље рећи 70 минута, до којих смо имали резултат који нам је давао велике шансе да у другом мечу са истом игром можемо до велике побједе и пролаза у наредно коло!

Али онда је до изражаја дошла њихова физичка спремност, дужина клупе, искуство, наше погрешне измјене.

Сад кад размишљам о свему кроз главу ми се врти једна реченица коју је изговорио мој рођак. Наиме, исто вече када се одиграла утакмица, питао ме је како је Борац одиграо јер није био у прилици да гледа читаву утакмицу а на дневнику је успио чути да смо повели у првом полувремену. Ја сам почео да му објашњавам, како смо добро отворили утакмицу, водили, несмотрено примили гол на крају првог полувремена, и таман кад сам почео да причам шта се десило у тих пар кобних минута, нагло ме је прекинуо... Само је рекао: **"Знам како се завршило, не мораш ми ништа више рећи!"**

Закључак није било тешко извести, један гол је био довољан да настане права лавина која је добрим дијелом срушила наше снове, и вратила нас у реалност! Тај необјашњив пад након другог гола је у потпуности промјенио дотадашњи ток утакмице, или како би Његош рекао, кренуше кола низа страну! Неко ће рећи да нисмо било довољно физички спремни, други да је проблем наш "менталитет" који у пресудним тренутцима закаже (карактеристична особина екипа са ових подневља), и тада обично упропастимо све што смо градили дужи временски период.

Шта год био разлог, пораз је велик али дефинитивно не осликава утакмицу. Можда и већи проблем од самог пораза је могућност да он остави дуже посљедице на екипу, али се надам да се то неће остварити и да ће момци већ у слједећу сриједу истрчати спремни на терен и дати све од себе јер шта нам друго преостаје?! Најгоре би било да се одмах предамо и кажемо, Макаби пролази у наредно коло, слабији смо... Не, све док има и 1% шанси ми морамо дати све од себе, трчати, клизати, гристи ако треба, никад се не предати! Јер

Борац је то, а он се никад не предаје, доказали смо то пуно пута у прошлости!

Наредна утакмица је такође велики тест за Бањалуку, надајмо се да ће га положити! Цијене карти нису мале, али ако се на концертима разних "зв

иј

езд

а

" скупи по неколико хиљада људи а да при томе карте нису ни марку јефтиније, нема разлога да стадион у сриједу не буде пун. Сви на

Г

радски! Црвено плави тим треба нашу подршку!

(аутор: срцеБорца)